La ciutat que estimem (5 cèntims)

L'altre dia, l'amic Enric Vila em deia, després de la seva visita a la Setmana del Llibre, que si Catalunya fos independent totes les ciutats petites serien com St. Cugat.

Penso que té raó, i que massa sovint els santcugatencs no estem prou orgullosos de ser-ho. En un país que poc a poc pren consciència real de ser-ho, la descentralització es fa necessària i evident, davant d'una Barcelona que sembla no voler portar les regnes d'aquest viatge a Ítaca que poc a poc s'apropa a la desmitificació.
Els santcugatencs tenim una gran ciutat i n'hem d'estar orgullosos. Fa poc, ensenyant-li la ciutat a un amic de Mataró, em vaig adonar que és ben cert que no ens adonem del que tenim a casa fins que no ho ensenyem als forans. Ell va quedar meravellat, i això que Mataró no és, precisament, una ciutat qualsevol: passejant-hi hom té la sensació, fonamentada, que allà hi reposa una història no gens menyspreable per a l'imaginari col·lectiu del nostre país.
Caminàvem pels carrerons del voltant del carrer Valldoreix, havent-li ensenyat l'Auditori envejable que tenim. El carrer Torrent de l'Olla, amb aquelles casetes que recorden als poblets dels països civilitzats, senzills però elegantíssims. I la Plaça Barcelona, amb l'encant de les places de sorra que ara tant escassegen, substituïdes per la pedra sòrdida, i el majestuós Monestir que s'entreveu des dels Quatre Cantons i del qual ja he parlat tantíssimes vegades. Tenim una ciutat preciosa, no en tinguin cap dubte. Només ens cal aprendre a estimar-la, fer-la viure i comprometre'ns a millorar-la.

MARIA VILA
Estudiant

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/41457.html

Copyright 2024 Cugat.cat